

[Ministeren for skatter og afgifter]

at alle indtægter ved afhændelse af husdyr fra og med indkomståret 1981 skal medregnes ved indkomstopgørelsen, også indtægter ved afhændelsen af stambesætningsdyr afgrænset efter hidtidig praksis. Ved etableringen af stambesætningerne, hvor udgifterne som nævnt ikke har kunnet fradrages, har landbrugerne kunnet forvente, at eventuelle indtægter ved afhændelsen til gengæld skulle være indkomstopgørelsen uvedkommende. På baggrund heraf foreslås det, at der indføres en regel, som skal sikre, at kun indtægter vedrørende de nævnte stambesætningsdyr, der opstår i tiden efter forslaget gennemførelse, skal komme til beskatning. Denne regel indebærer, at de nuværende ejere af stambesætningsdyr afgrænset efter hidtidig praksis skal have indrømmet skattefrihed for et beløb (forskelsbeløbet) svarende til forskellen mellem dyrenes handelsværdi på tidspunktet for de ændrede reglers ikrafttræden og den værdi, hvortil dyrene er optaget i regnskabet eller selvangivelsen ved udgangen af det indkomstår, som ligger umiddelbart forud for de nye reglers ikrafttræden, dvs. ved udgangen af indkomståret 1980. Hvis dyrene efter gældende praksis er bogført til handelsværdi, skal der dog ikke beregnes noget forskelsbeløb. Af administrative grunde vil det være mest hensigtsmæssigt, at ligningsrådet fastsætter normalhandelsværdier som udtryk for handelsværdierne for de mere almindeligt forekommende grupper af husdyr.

Skattefriheden for forskelsbeløbet skal opnås ved, at beløbet skal fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Forskelsbeløbet kan anslås til ca. 3,8–4,0 milliarder kroner. Hvis det var muligt at fradrage dette beløb ved indkomstopgørelsen for et enkelt år, ville der blive tale om en ganske mærkbar reduktion af beskatningsgrundlaget, idet de indtægter, der modsvarer fradraget, måske først vil blive medregnet ved indkomstopgørelsen for senere år, eventuelt først for de år, hvor hele besætningen afhændes. For at hindre denne reduktion af beskatningsgrundlaget umiddelbart efter overgangen til de foreslåede regler foreslås det, at forskelsbeløbet skal fradrages i takt med, at der kommer beløb til beskatning som følge af, at landbrugerne reducerer deres stambesætninger.

De foreslåede ændringer af den skattemæssige behandling af landbrugets husdyrbe-

sætninger vil stort set opveje hinanden, således at forslaget på længere sigt ikke vil få større provenumæssige konsekvenser.

De foreslåede regler vil dog betyde, at landbrugerne kan få en likviditetsfordel. Hvis landbrugerne således udnytter den nedskrivningsadgang, der åbnes mulighed for ved forslaget, vil beskatningen i anskaffelsesåret og under den løbende drift blive lavere end under den gældende praksis. Til gengæld bliver beskatningen tilsvarende højere i afhændelsesåret. Herved kan der ske en ændring i provenuets fordeling på de enkelte år.

På kort sigt vil fradraget af forskelsbeløbet give anledning til et vist provenutab. Et skøn over størrelsen heraf er meget usikkert, men det anslås, at der for indkomståret 1981 vil blive tale om et provenutab af størrelsesordenen 100 mill. kr. for staten og kommunerne tilsammen, medens der i de følgende år vil blive tale om et provenutab af størrelsesordenen 10 mill. kr. årligt. Af de anførte provenutab vil knap halvdelen vedrøre staten.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Industriministeren (Erling Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklagenævnet.

(Lovforslag nr. L 104).

Loven om forbrugerklagenævnet blev gennemført i 1974 og etablerede et forum bestående af en formand og repræsentanter for forbruger- og erhvervsinteresser, hvor forbrugerne kan indbringe klager vedrørende varer og arbejds- og tjenesteydelser. Det er mit indtryk, at man fra både forbruger- og erhvervs side mener, at denne ordning har fungeret godt. Den betydelige tilgang af sager, der jo viser, at ordningen virkelig bruges, har imidlertid givet anledning til et meget kraftigt pres på nævnets ressourcer.

I den forløbne tid har der vist sig et behov for at justere og præcisere visse af reglerne for behandling af forbrugersager og for at tydeliggøre samspillet mellem domstols- og klagenævnsbehandling. Lovforslaget tjener dette formål.

Lovforslaget skal endvidere ses i sammenhæng med det af justitsministeren fremsatte